

Statens samlede driftsudgifter som følge af lovforslaget:

Merudgifter (i januar 1982 priser):

Vederlag til sagkyndige medlemmer af miljøankenævnet 0.3 mill. kr.
 Informationsopgaver 0.1 mill. kr.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1 (§ 7)

Ændringen i stk. 1 indebærer ikke nogen reel ændring af den gældende retstilstand.

Bortset fra mindre ændringer af udelukkende redaktionel karakter indebærer forslaget således alene en decentralisering af kompetencen til at give tilladelse, idet tilladelse fremtidig skal gives af kommunalbestyrelsen.

Ud fra et retssikkerhedssynspunkt findes det ikke betænkeligt at gøre kommunalbestyrelsens afgørelse endelig, når henses til disse sagers ret ukomplicerede karakter. Der vil herved blive opnået en administrativ forenkling.

Til nr. 2 (§ 7 a)

For de sommerhusområder, der er udlagt ved byplanvedtægt eller lokalplan, er fastsat en bestemmelse, der angiver, inden for hvilke perioder bebyggelsen kan benyttes, svarende til den nu foreslåede bestemmelse i § 7 a. Bygningsvedtægterne indeholdt tilsvarende bestemmelser, men disse bestemmelser bortfaldt, når et sommerhusområde udlagt ifølge bygningsvedtægt blev taget med i de såkaldte § 15-rammer.

Hensigten med bestemmelsen er at tydeliggøre, i hvilke perioder det er lovligt at benytte et sommerhus.

Ved kortvarige ferieophold forstås højst 3-4 uger. Opholdet kan ikke anses for afbrudt ved nogle enkelte overnatninger andetsteds.

Bestemmelsen i § 7 a har været administreret yderst restriktivt. Den restriktive praksis har dog været fraveget i 4 sommerhusområder (Jyllinge Nordmark i Gundsø kommune, Buresø i Stenløse kommune, Trevang i Farum kommune, og Skæring Strand i Århus kommune), hvor en omfattende helårsbeboelse er foregået i lang tid. Ud fra rimelighedsbetragtninger er disse ulovlige helårsboelser søgt afviklet ved meddelelse af personlige, betingede tilladelser til fortsat helårsbeboelse.

Herudover har de betingede, individuelle dispensationer siden 1977 kun udgjort ialt 36.

Det skal fortsat være muligt i særlige tilfælde at dispensere fra forbudet mod helårsbeboelse, men bestemmelsen skal også fremtidig administreres restriktivt.

Blandt de tilfælde, hvor der bør kunne dispenseres fra forbudet mod helårsbeboelse, kan nævnes beboelsesbygninger i tilknytning dels til de virksomheder, der er anført i lovens § 1, stk. 4, (hotel- og restaurationsvirksomheder m.v. og virksomheder med uddannelsesmæssigt, kulturelt eller forskningsmæssigt formål), dels til dagligvarebutikker i sommerhusområder, således at de kan bebos hele året af virksomhedernes ejere, bestyrere, forpagtere eller andre, hvis disses bopæl på stedet er nødvendig af hensyn til virksomhedens drift. Det kan i den forbindelse nævnes, at der i de fleste lokalplaner, byplanvedtægter og bygningsvedtægter findes bestemmelser, hvorefter der kan meddeles tilladelser til helårsbeboelse med visse erhverv.

Hvis grænsen mellem et sommerhusområde og et byzoneområde er uhensigtsmæssig, bør en ændring som nævnt under de almindelige bemærkninger kun ske ved en lokalplan, der overfører de berørte arealer til byzone.

I stk. 3 tænkes på ejendomme i udlagte sommerhusområder, der før en bygningsvedtægts, byplanvedtægts eller lokalplans ikrafttræden blev benyttet og siden da har været benyttet uafbrudt til helårsbeboelse. Sådanne ejendomme kan fortsat benyttes som lovlig helårsbeboelse.

Til nr. 3 (§§ 7 b, 7 c)

ad § 7 b

Der har været anlagt den praksis, at en længerevarende afbrydelse (ca. 1 år) af en i øvrigt lovlig helårsbeboelse i sommerhusområder medfører, at retten til helårsbeboelse bortfalder. Ud fra retssikkerhedsmæssige hensyn anses det for rigtigst at lovfæste reglen. Man har anset en frist på 3 år for rimelig.

I forbindelse med meddelelse af en personlig dispensation til helårsbeboelse tinglyses en deklaration herom på ejendommen. Normalt udformes deklarationen, således at tilladelsen bortfalder ved ejerens død, ved salg, udlejning eller anden overdragelse af brugsretten til ejendommen. Dog kan ejerens ægtefælle fortsætte beboelsen på samme vilkår. Administrationen af disse ordninger har været således, at deklarationen er blevet afløst straks ved fraflytning af ejendommen. Ved den i stk. 2 foreslåede bestemmelse har man ønsket at åbne mulighed for, at dispensationen kan bevares ved korterevarende afbrydelse af beboelsen f.eks. i forbindelse med udstationering og lignende, hvor